

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,19

Dada anterior: 1.03

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.524

Dada anterior: 918

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
518

Dada anterior: 515

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

 VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

República: 90 anys i molt a fer

DURADA Macià proclama la República Catalana el 14 d'abril del 1931 i al cap de tres dies es transforma en la Generalitat de Catalunya **PROGRÉS** Els historiadors destaquen una institució més forta que l'actual i avenços socials i educatius

Jordi Alemany
 BARCELONA

La imatge de Francesc Macià el 14 d'abril del 1931 al balcó, primer, de l'ajuntament de Barcelona i, després, del que aleshores era el Palau de la Diputació, s'ha convertit en una icona del republicanisme català. ERC, que s'havia fundat feia menys d'un mes, havia guanyat unes eleccions municipals dos dies abans a Catalunya, i arreu de l'Estat les formacions republicanes també s'havien imposat en uns comicis que s'havien formulat en clau de plebiscit entre monarquia i república. Els fets es van precipitar amb la proclamació de la República, a la matinada, a Eibar; després, a Barcelona, i, a la tarda, a Madrid, i van obligar Alfons XIII a fugir en direcció a Marsella i a posar fi a set anys de dictadura.

Macià va proclamar l'Estat Català i va demanar la col·laboració dels pobles d'Espanya per crear una "confederació de pobles ibèrics" només uns minuts després que el també republicà Lluís Companys ho fes des del balcó de l'ajuntament on havia estat escollit regidor, tot i que ell va proclamar la República

La data

14.04.1931

Francesc Macià proclama la República Catalana diverses vegades i de diferents maneres.

a seques. La intenció de crear un estat independent es va esvaïr tres dies després en les negociacions amb el poder provisional republicà sorgit a Madrid, que va acceptar transformar la República Catalana en la Generalitat de Catalunya i es va recuperar així la capacitat d'autogovern després de 200 anys. La promulgació de l'Estatut de Núria el 15 de setembre del 1932 considerava Catalunya una regió autònoma, amb hisenda pròpia i amb un nucli d'institucions de la Generalitat després d'adaptar-se a la Constitució espanyola que s'havia aprovat el 9 de desembre del 1931.

Malgrat no ser independents, la Generalitat republicana, presidida primer per Macià i després per Companys, va significar avenços molt significatius en la construcció d'una so-

La frase

"El 1938 la Generalitat culmina l'escolarització de la població infantil sota les bombes i amb una allau de refugiats"

F. Xavier Hernández
 HISTORIADOR

cietat amb més llibertats, amb millores en els àmbits educatiu, social, cultural i laboral, entre d'altres.

Institució potent

Alguns historiadors consultats destaquen que la Generalitat "es va constituir com una institució potent" en molts aspectes, "en contrast amb la situació actual", explica Josep Cruanyes. Posa d'exemple les àmplies competències en justícia, com la creació del Tribunal de Cassació, l'única institució catalana que, durant el conegut com a Bienni Negre (1933-1935) del Partit Radical de Lerroux i la Confederació Espanyola de Dretes Autònomes (CEDA), va quedar vigent amb independència del Tribunal Suprem i la justícia espanyola, fins que el gener del 1936 el Tribunal de Garanties Constitucionals

no va anul·lar la llei que havia suprimit la Generalitat. Cruanyes també destaca la potestat per nomenar els jutges que va tenir la Generalitat, i que la justícia municipal, l'equivalent actual als jutjats de pau i de primera instància, estava regida per una legislació catalana.

En matèria d'ordre públic, recorda que, a banda dels Mossos d'Esquadra, l'Estat va transferir al govern català la Guàrdia Civil i la Guàrdia d'Assalt, l'equivalent a la Policia Nacional, fet que va permetre fer front a l'aixecament dels últims resistents militars quan el general de La Benemèrita José Aranguera "es va posar a les ordres de la Generalitat" el 10 de juliol del 1936.

L'historiador Francesc Xavier Hernández Cardona posa en relleu que durant la República ERC va recollir l'herència d'"identificar nació amb llei provinent de la tradició francesa i americana" per legislar dins dels límits de l'Estatut, i també que va

desenvolupar un nacionalisme identitari cultural al qual creu que ha renunciat el nacionalisme actual. Remarca que la Generalitat "es va fer seva i va relançar" la tasca iniciada per la Mancomunitat en matèria de museus, escoles bibliotecàries, infraestructures culturals i l'Institut d'Estudis Catalans, però també projectes propis amb el Grup d'Arquitectes i Tècnics per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània (Gatcapac). Una iniciativa que va inserir "una fesomia humanista i cultural en la intervenció a les ciutats". Una actuació, també social, que destaca al nucli antic de Barcelona amb el dispensari antituberculós, i també quan es va preveure la construcció de la ciutat de repòs i vacances a la franja de Castelldefels perquè "cada treballador hi tingués una petita segona residència". I ho va fer, segons Hernández, amb diàleg amb el sindicat majoritari de la CNT i fent mediació amb les patro-

nals. Va aconseguir "una pau social que supera el període del pistolisme".

Ensenyament "modèlic"

Un tercer aspecte que "tant de bo poguéssim recuperar" són els programes educatius "modèlics" amb relació a l'ensenyament i aprenentatges, per exemple, en geografia i història. Pensa que la Generalitat va fer una tasca ingent en la formació de mestres i l'extensió a tot el país d'escoles noves i escolaritzant tota la població infantil que va culminar el 1938, "amb Catalunya sota les bombes i la població refugiada que hi havia".

Per l'historiador Jaume Sobrequés, va ser "una ocasió perduda per modernitzar" una Espanya que tenia encara "tots els estigmes de l'antic règim, tant social com econòmic, però sobretot de mentalitats". Ho atribueix, sobretot, al cop militar franquista que hi va posar fi, però també al fet que no va existir "un moviment unitari". Creu que la República va patir d'una

L'APUNT

Ningú no ha dit pas que seria fàcil

Rosa M. Bravo

No cal recordar-ho. Estem immersos en una pandèmia històrica, com també és històrica la rapidesa amb què s'han desenvolupat les vacunes. Uns medicaments que han passat per totes les fases preceptives, però amb terminis escurçats per la urgència del moment. Ara estem en una fase igualment difícil, la de vacunar milions de persones tot afrontant els impediments

que estan sortint i que encara han de sortir. Aparentes –i minoritaris– efectes adversos, retards en la fabricació... Qui va dir que seria fàcil? Cal reconèixer la magnitud del repte i deixar de banda comportaments històrics alimentats per les xarxes socials. També seria d'agrair que els que manen obviïn els discursos triomfalistes quan el dia a dia és tan imprevisible.

L'exposició dels 90 anys de la proclamació de la República Catalana, inaugurada ahir al jardí del Palau Robert ■ JOSEP LOSADA

“Ens sembla tot un conte de fades”

EXPOSICIÓ • El Palau Robert dona cabuda fins al 5 de maig a una mostra sobre aquells dies de celebracions **MOBILITAT** • Amb fotos d'arreu i testimonis del 14 d'abril, serà itinerant i un dels actes que el Memorial Democràtic dedica a la República

Un visitant, davant de l'estructura d'imatges i textos sobre plafons, ahir, als jardins del Palau Robert ■ JOSEP LOSADA

“inestabilitat profunda de la societat espanyola”, afectada per moviments interns que “van posar fre” a la modernització en la qüestió agrària, militar o religiosa a partir de la victòria de la dreta espanyola el 1933. A Catalunya, la situació política es va fer “inestable”

arran dels Fets de Maig del 1937 i va provocar que la República “fos més vulnerable”. Tot sumat, hi afegí, va afavorir el cop d'estat de Franco i que Espanya tingués els mateixos tics “ampliats” de l'època de la monarquia i la dictadura de Primo de Rivera. ■

Quadernet especial d'El Punt Avui

El Punt Avui incorpora a l'edició d'avui un quadernet de vuit pàgines per explicar de manera visual com es va viure la proclamació de la República utilitzant tres fonts de recursos: com ho va reflectir la premsa de l'endemà, la del 15 d'abril, o de setmanaris de tot Catalunya; un recull de fotografies de la celebració arreu de moltes poblacions del país, i quin va ser el tractament humorístic amb un recull d'acudits que es van publicar i que també tracten la caiguda de la monarquia. És un extracte del que va publicar l'última setmana el setmanari La República. El seu director adjunt i historiador,

Pere Bosch, explica que s'hi recull la diversitat d'opinions d'una premsa “més polititzada que la d'avui” i destaca la laboriositat per aconseguir el material en col·laboració amb la xarxa d'arxius. ■

Xavier Miró
BARCELONA

L'escriptora Teresa Pàmies explicava a *Crònica de la vetlla* l'arribada de la República al Balaguer on va néixer. L'Ajuntament sorgit d'aquelles eleccions del 12 d'abril del 1931 encarrega a les Joventuts la seguretat pública pels carrers en aquelles primeres hores d'explosió de proclames, celebracions i emocions del 14 d'abril. “No es produeix un sol incident. Quan el poble és feliç, no necessita sang, ni vi ni llançar pedres”, escriu Pàmies en un dels fragments de textos memorialístics que recull l'exposició *Tres dies d'abril. 90 anys de la proclamació de la República*, que ahir s'inaugurava als jardins del Palau Robert i que a partir del 5 de maig recorrerà diverses poblacions de Catalunya.

El text de Pàmies s'afegeix als del periodista Josep Maria Planes a la revista *Mirador* i als dels escriptors Artur Bladé, Aurora Bertrana i Maria Aurèlia Capmany, aleshores una adolescent de dotze

anys. En la mostra també es recull el fragment d'una carta que el Sr. D. Lluís Brull escriu de Barcelona a Tivissa i en què descriu l'alegria del moment històric: “Ens sembla tot un conte de fades o un bell somni del bo de la primavera.”

De fet, alguns autors han parlat d'aquells tres dies d'abril com del “somni republicà”, un esclat d'emocions i esperances que s'evidencia en els textos seleccionats i que es va celebrar arreu del país, com mostren diverses imatges de fotògrafs professionals, així com d'aficionats anònims que van retratar aquelles hores, dies i setmanes a Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, però també a Balaguer, Vilaverd, Montblanc, Valls, Reus, el Prat de Llobregat, el Masnou, Sant Pol, Figueres, Mollet, Terrassa, Sabadell, Sallent, Sant Fruitós de Bages, Santa Perpètua de Mogoda i Premià de Mar. Imatges conegudes de la gernació a la plaça de Sant Jaume mentre Francesc Macià proclama la República Catalana dins de la Federació Ibèrica, però també la del centenar d'habitants del poble de Vilaverd davant

de l'ajuntament o una del fotògraf Pere Català Pic que mostra un grup al davant de l'ajuntament de Valls i, en primer pla, la foto del depositat Alfons XIII a terra, un retrat que hores abans devia presidir el saló de plens municipal. Després de la dictadura de Primo de Rivera, la República és un “fet esperat, desitjat”. “Hi són posades moltes esperances després d'anys de dictadura i retallada de llibertats”, explica el comissari de la mostra, Oriol Dueñas, que hi afegí que el canvi de règim polític arriba “de manera pacífica, amb alegria, i la gent treu les seves càmeres fotogràfiques i fa instantànies” del moment. Jordi Font, director del Memorial Democràtic, destaca la mobilitat de l'estructura de plafons on s'exposa la mostra, que permetrà dur-la arreu del país –de moment ja s'hi han interessat una vintena de municipis–. Font admet coincidències entre aquell moment històric i l'actual: “Hi ha qüestions que no es van aconseguir el 1931 i que avui són encara vigents. No es van aconseguir les competències plenes, per citar-ne alguna.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els quatre-cents cops

FITA • La mobilització independentista que talla cada vespre el trànsit a l'avinguda Meridiana arriba a la xifra rodona de quatre centenars **BALANÇ** • La protesta ha suposat la detenció de quatre persones, una condemna a presó i 30 multes

Jordi Panyella
BARCELONA

Va escriure i cantar Bob Dylan: "Per quants carrers l'home haurà de passar abans que se'l vulgui escoltar?". A l'avinguda Meridiana ho tenen clar, només per un carrer, però tantes vegades com faci falta. I des d'ahir ja són quatre-cents les vegades que la Meridiana s'ha tallat al trànsit des que el 18 d'octubre del 2019 la sentència a quasi un segle de presó als líders polítics i socials del procés va omplir d'indignació els carrers de pobles i ciutats. Tanta perseverança ha donat ple sentit al nom del moviment autodenominat Meridiana Resisteix.

L'arrencada de la protesta va ser complicada, perquè no es comunicaven les mobilitzacions i els Mossos s'hi van presentar diverses vegades per impedir que el tall es portés a la pràctica. Es van detenir un total de quatre persones, en dies diferents, de les quals dues van ser jutjades, amb una condemna a sis mesos de presó per a un, i una absolució per a l'altre. L'última detenció va tenir lloc el desembre del 2019 i la cosa es va normalitzar a partir del moment que els convocants van passar a notificar la protesta, i per tant a fer-la legal. Tot i això, els Mossos han continuat pressionant els manifestants amb la imposició de diverses sancions, un mínim de 30 en aplicació de la llei mordassa.

No només els Mossos, des de la junta electoral es va instruir una denúncia durant el passat període electoral contra l'Assemblea Nacional Catalana per no haver respectat la prohibició que aquest òrgan va dictar per evitar manifestacions du-

En Miquel és un dels habituals als talls a l'avinguda Meridiana, hi va cada dia amb una pancarta amb un lema diferent ■ QUIM PUIG

rant la campanya al Parlament de Catalunya. Durant aquest període electoral no hi va haver manifestacions perquè els Mossos es van desplegar al lloc per impedir-ho. L'altre moment en què els manifestants de Meridiana no van poder resistir va ser durant l'obligat confinament per culpa de la Covid-19.

"Jo només he fallat tres dels quatre-cents dies", explicava ahir en Josep, que hi afegia que la seva absència va ser motivada per una hospitalització. "I el dia que vaig sortir de l'hospital vaig venir directament cap aquí". En Joan, un altre dels habituals, que ahir no va fallar, assegura que la motivació de la protesta és

"no fer normal una situació que no ho és", i assegura que se sent decebut perquè "esperava que en altres llocs de la ciutat, com ara la Diagonal, hi hagués una iniciativa com la nostra". Un dels que tampoc va fallar ahir va ser en Jordi, que explica: "Cada dia ens falten al respecte, ens diuen si cobrem per fer això, i jo els responc que no ens paguen, sinó que a vegades la policia ens pega."

Al tall d'ahir s'hi van aplegar un centenar de persones des de quarts de vuit fins a les nou del vespre. Els concentrats van aplaudir el manifest, llegit per en David, un altre dels habituals, que va acabar dient que "el millor que hem fet és resistir tos-

Els llibres a un euro es poden comprar cada dia en la parada improvisada que s'organitza al mig de la Meridiana, mentre dura el tall. Són volums que porten els manifestants, i el que recullen amb la venda s'ingressa a la caixa de resistència per fer front a les sancions imposades pels Mossos d'Esquadra per una falta de desobediència.

sudament alçats". En acabar es van sentir crits d'independència, una proclama que els últims temps ha deixat de ressonar pels carrers de Catalunya amb la insistència que s'havia arribat a fer.

L'últim paràgraf d'aquesta crònica potser hauria de ser el primer, perquè al costat de Meridiana Resisteix hi ha un altre col·lectiu ciutadà, que respon al nom d'Enriqueta Gallinat, que ha estat sortint al carrer cada dia, des del 5 de novembre del 2017, per reivindicar la llibertat dels presos. Es concentren cada vespre a la confluència de l'avinguda de Roma amb el carrer Urgell amb pancartes i llaços grossos ■

Costa demanda l'Estat espanyol a l'ONU per vulneració de drets

Redacció
BARCELONA

L'exdiputat de Junts i exvicepresident de la mesa del Parlament Josep Costa ha demandat l'Estat espanyol davant el Comitè de Drets Fonamentals de les Nacions Unides. L'exvicepresident del Parlament va explicar ahir en una en-

trevista a Catalunya Ràdio que el motiu és "determinar si s'han vulnerat els drets fonamentals dels membres de la mesa". Costa assegura que si l'ONU li dona la raó això crearà jurisprudència i beneficiarà la resta de membres de la mesa. Costa va indicar que confia en les Nacions Unides i va assenyalar: "En

qualsevol lloc del món, si els expliques que es jutja un diputat o un membre d'una mesa d'un Parlament per les decisions d'aquell Parlament, no ho entenen. No conec cap precedent semblant en cap democràcia." També assegura que acudirà a "totes les instàncies internacionals", ja que es nega

a acceptar la potestat d'un tribunal per jutjar l'activitat parlamentària. "Un tribunal de l'ordre penal no té cap competència per discutir el que s'ha fet en un parlament, això té a veure amb la separació de poders", va sentenciar. El 17 de març el TSJC va admetre a tràmit la querrela de la fiscalia contra els

membres sobiranistes de la mesa per haver permès el debat de dues resolucions sobre l'autodeterminació i la monarquia. Se'ls acusa de desobediència.

Costa va fer referència a les negociacions entre ERC i Junts per poder investir president Pere Aragonès: "És pitjor enterrar l'1-O que anar a noves eleccions." Costa va advertir de l'error que suposaria "fer una cosa similar al referèndum de l'1 d'octubre del 2017", ja que "el dret a la independència ja ens l'hem guanyat i l'hem confirmat el 14-F". ■

L'exvicepresident de la mesa del Parlament Josep Costa ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El jutge investiga ara per desviament de fons Ivan Tibau

■ La fiscalia acusa l'exsecretari d'Esports de la Generalitat de desviar subvencions ■ S'investiguen pagaments a entitats

Redacció
BARCELONA

El jutge de Barcelona que segueix el rastre a una trama que suposadament pagava amb fons públics despeses del president Carles Puigdemont a Waterloo investiga ara l'exsecretari d'Esports de la Generalitat Ivan Tibau, a qui la fiscalia acusa de desviar subvencions.

Segons va publicar ahir l'agència Efe, el titular del jutjat d'instrucció número 1 de Barcelona, que dirigeix les perquisicions del cas Volhov, ha incorporat

La xifra

17.995

euros és l'import d'una factura que suposadament Tibau va ordenar el desembre del 2015 a l'empresa Unipost.

en la causa una querrela de la fiscalia, avançada avui per *El Periódico*, contra Tibau, que va ser secretari d'Esports entre els anys 2011 i 2016.

La fiscalia acusa Tibau dels delictes de prevarica-

ció, malversació de cabals públics i falsedat documental. La querrela, redactada pel fiscal Fernando Maldonado, es dirigeix també, entre d'altres, contra el president d'Unipost, Pau Raventós, que ha estat processat pel jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona. Segons el fiscal, en la seva qualitat de secretari general d'Esports, Tibau era també president de diverses entitats públiques esportives, entre aquestes Equacat SA, des de la qual el desembre del 2015 suposadament va ordenar el pagament d'una factura a

Ivan Tibau, en una imatge d'arxiu ■ A. PUIG

Unipost per import de 17.995 euros "per al pagament dels serveis prestats per aquesta empresa de missatgeria en el procés d'independència instigat per la mateixa Generalitat de Catalunya".

Aquesta factura a Unipost, empresa que actualment es troba en concurs de creditors, va ser signada també pel sotsdirector d'Equacat, Xevi A.R., con-

tra qui també es dirigeix la querrela. Segons la fiscalia, el consell d'administració d'Equacat va acordar el juliol del 2013 que Tibau i Xevi A.R. poguessin disposar d'un límit per operació de 6.000 euros.

A més, segons sosté la fiscalia, Tibau i Xevi A.R. es van valer "fraudulentament" d'Equacat SA, malgrat que no tenia entre les seves atribucions la con-

No hi ha "retard intencionat" en els indults

El sotssecretari de Justícia, José Miguel Bueno, va assegurar al Congrés que no hi ha cap retard "intencionat" en la tramitació de les peticions d'indult per als presos polítics catalans i va recordar que l'expedient es troba en mans del tribunal sentenciador. ERC i JuntsxCat van qüestionar el ritme del Ministeri, que va començar a tramitar els expedients al setembre, i van recordar que es va trigar menys de sis mesos a indultar Rafael Vera i José Barrionuevo.

cessió de subvencions, per proporcionar ajudes econòmiques a diverses entitats esportives. Segons la fiscalia, l'investigat emetia factures a entitats per patrocinis que "mai es van complir", per la qual cosa el ministeri públic sospita que es va voler amagar una subvenció pública "incomplint els principis de publicitat i concurrència pública". ■

Business
Secrets
_Week

Cicle de conferències sobre
la transformació positiva al
món empresarial

27-29/04 ONLINE - GRATUÏT
Conferències + Networking
Inscripcions: ccipirineusmed.com

PASSAT
CANVI
FUTUR

Finança:

Interreg
POCTEFA
Projet financiat par le Feder

CCI PIRINEUSMED II
CHAMBERE DE COMERÇ I INDÚSTRIA
PIRENEUS - MEDITERRANÉE

Organitza:

Cambra de Comerç
de Lleida

CAMBRA
DE COMERÇ
INDÚSTRIA I SERVEIS
D'ANDORRA

Cambra de Comerç
de Girona

CCI PYRÉNÉES
ORIENTALES

CCI OCCITANIE
MID-PYRÉNÉES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

El futur no serà el que era

Paul Valéry va ser el primer a dir-nos: "El futur ja no és el que era." I em va semblar encertat en aquell moment, però avui que tot és tan inestable, que la pandèmia ha fet tantes des-trosses sanitàries però també econòmiques, socials i polítiques, ja no podem parlar de present. No tenim present. I si alçem la mirada més enllà, veurem que les nafres d'aquesta experiència terrible que estem vivim ens han canviat tots els paradigmes de futur i, dins la incertesa, l'única certesa és que aquest futur ja no serà el que era. Fins i tot ara ens ha canviat molt més ràpid del que observava el poeta i assagista Valéry. I ha estat un canvi planetari. Un fet poques vegades viscut en la història, i per això hi ha aquesta imprecisió després d'una afirmació contundent: el futur no serà el que era, però no sabem com serà. Dependrà de moltes variables i, sobretot, de si trobem els lideratges visionaris d'estadistes que ens encaminin cap a aquest futur.

D'entrada, observem que, com a europeus, la pandèmia ens ha trobat en un dels moments més febles. No tenim lideratges prou empàtics per unificar els esforços en un objectiu clar. I quan els lideratges són febles, ràpidament

Cues que es formaven el juny passat davant la parròquia de Santa Anna, a Barcelona, que repartia menjar ■ J.L.

neix un "campi qui pugui" i uns populismes que s'aprofiten de la feblesa. De fet, fa temps que a la UE no tenim estadistes capaços d'auscultar més enllà de les properes eleccions i de tenir una visió futura d'Europa. És cert que durant molts anys els europeus hem viscut molt bé, amb un alt nivell de riquesa i sense un neguit important per la defensa, perquè havíem comès l'error de subrogar-ne el gros als Estats Units. Un altre error greu que hem comès ha estat pensar que la globalització ens permetia desfer-nos de molta indústria per

un interès purament econòmic, sense tenir en compte la sobirania, i després hem vist que s'ha transformat en una dependència estratègica important. Si en els moments més crítics hem vist com la "sobirania" dins de la UE provocava situacions inexplicables, no és estrany que les relacions entre altres països i la UE tinguin un component estratègic de geopolítica. I, en aquest cas, la Xina i Rússia estan estenent la seva influència, mentre que la UE trampeja com pot la seva decadència i la seva falta de visió.

El futur d'Espanya tampoc se-

rà el que era. El procés d'empobriment ha estat important i accelerat, i això sempre provoca convulsions. Però, a més, amb un endeutament que voreja el 130% del PIB, un cop comptabilitzades les pèrdues de 35.000 milions d'euros de la Sareb –recordaran que és aquell "banc dolent" que es va crear per sanear les caixes i la banca de les inversions tòxiques, i que, segons De Guindos, aquella operació no ens costaria res–, l'Estat ha quedat sotmès, com tot país molt endeutat, a una dependència tremenda i se li ha empetitit el mar-

ge d'actuació. El futur d'Espanya tampoc serà el que era.

I a casa nostra les coses no van pas gaire millor. L'estancament –si més no, és el que sembla– de les negociacions per fer un govern comença a ser desesperant. Jo mateix havia dit que era millor dedicar-hi més temps i poder negociar un bon programa de legislatura que no pas precipitar-se i fer un programa de govern amb repartiment de conselleres i prou, perquè seria com començar amb una alta probabilitat de conflictitat interna.

Hi ha un fet del qual tampoc es parla gaire i és que un programa de legislatura afavoriria molt la confecció dels pressupostos. De fet, si són capaços d'arribar a un acord, seria molt interessant que en l'acord també hi hagués el pressupost, o almenys les línies mestres, perquè hom té la sensació que, pel que s'ha filtrat de l'acord entre ERC i la CUP, o no han fet bé les sumes o saben que és una promesa de cara a la galeria, perquè una RBU (renda bàsica universal) són 53.000 milions d'euros més de despesa a Catalunya i cal recordar que l'autonomia catalana, en matèria d'impostos, és molt limitada. La nostra hisenda no és la del País Basc, nosaltres només tenim atribucions en una mínima part dels impostos. Vaja, que és impossible. I les negociacions per governar s'han de fer amb més seriositat i rigor, perquè el futur govern no pot ser com era. ■

La televisió estoniana ofèn la ministra d'Exteriors

■ González Laya rebutja que comparin l'Estat amb Rússia pel tracte al cas català

Redacció
BARCELONA

La ministra d'Afers Exteriors espanyola, Arancha González Laya, es va mostrar ahir indignada en el primer canal de la televisió pública d'Estònia (ETV), i fins i tot va dir sentir-se "ofesa" quan en una entrevista durant una visita oficial la periodista li va comparar la repressió de l'Estat vers els líders independentistes catalans amb la de Rússia vers els seus dis-

sidents polítics. "Els que són a la presó han incomplert la llei espanyola; m'ofenc quan es compara Espanya amb Rússia. Espanya és una democràcia; a Espanya, igual que a Estònia, la gent que no compleix la llei ha de complir amb la justícia", contestava, visiblement desairada.

L'entrevista, en tot cas, va girar en bona part al voltant del procés català, i González Laya va haver d'insistir que Catalunya forma part de l'Estat i està regida per una Constitució que "s'han donat tots els espanyols, inclosos els catalans". Segons ella, "al final, el que importa és el que decideixen tots els es-

González Laya, dijous passat a Letònia ■ EFE

panyols". "Qualsevol altra cosa és caos", subratllava.

La ministra també es va referir a la situació de Carles Puigdemont, a qui l'entrevistadora va comparar amb el dissident rus perse-

guit Aleksei Navalni, i va assegurar que l'expresident a l'exili és lliure i "gaudeix de cada dret i de cada llibertat igual que qualsevol altre ciutadà". Segons ella, això sí, haurà de ser jutjat a l'Estat, però si no ho ha estat encara fins ara és "perquè com a eurodiputat té immunitat". González Laya va repetir diversos cops que no tots els catalans "pensen igual", i va negar que hi hagi una majoria independentista, ja que fins i tot va tergiversar les xifres en afirmar que, després del 14-F, en què les llistes sobiranistes van assolir al voltant del 52% dels vots, va quedar clar que "sols un 35-37% dels catalans" volen seguir aquest camí. "I si això fos la norma, què impediria fer-ho a altres regions d'Espanya que també tenen el seu idioma, també tenen autogovern i també tenen el seu poble?" ■

Nuet recorrerà al TC contra la seva inhabilitació

■ El diputat d'ERC admet que molt possiblement al maig haurà de deixar l'acta

Redacció
BARCELONA

El diputat d'ERC al Congrés Joan Josep Nuet va anunciar ahir que presentarà un recurs d'empara al Tribunal Constitucional contra la decisió del Suprem d'inhabilitar-lo durant vuit mesos per a càrrec públic per desobediència, arran d'haver permès la tramitació d'iniciatives com ara la llei del referèndum i la de transitorietat,

tot i la prohibició expressa del TC, quan era a la mesa del Parlament com a secretari tercer, el setembre del 2017. Nuet va admetre a la Ser que possiblement l'admissió a tràmit del seu recurs no aturarà l'aplicació de la sentència. "És possible que no ho faci però també que no ho faci. La lògica del que fins ara ha anat passant fa pensar que a mitjan maig deixaré de ser diputat", va indicar. La sentència de Nuet, que també va ser condemnat a pagar una multa de 100 euros diaris durant quatre mesos, és ferma perquè el Suprem ja és l'última instància judicial. ■